

Sygn. akt: I 1 C 648/17 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 września 2017 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Kokowska-Kuternoga

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Marta Bona

po rozpoznaniu w dniu 22 września 2017 r. w Gdyni

sprawy z powództwa B. (...) (...) z siedzibą w G.

przeciwko Ł. B.

o zapłatę

I uchyla nakaz zapłaty z dnia 24.3.2010r wydany przez Sąd Rejonowy w Elblągu zasądza od pozwanego Ł. B. na rzecz powoda B. (...) (...) z siedzibą w G. kwotę 6.358,48zł (sześć tysięcy trzysta pięćdziesiąt osiem złotych 48/100) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 15.02.2010r. do dnia zapłaty;

II zasądza od pozwanego Ł. B. na rzecz powoda B. (...) (...) z siedzibą w G. kwotę 1.280,00 zł

(tysiąc dwieście osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 1.200,00 (tysiąc dwieście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

UZASADNIENIE

Powód B. (...) (...) z siedzibą w G. domagał się zasądzenia od pozwanego, Ł. B., kwoty 6358,48 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu i kosztami procesu.

Powód wskazał, że na podstawie umowy cesji przejął od (...) Bank SA w W. prawa do wierzytelności wobec pozwanego z tytułu umowy o kredyt gotówkowy. Nadto powód wyjaśnił, że dochodzi od pozwanego zapłaty kwoty 4258,00 zł kapitału, 1774, 68 zł odsetek, 325, 80 zł tytułem kosztów .

pozew – k. 3-6.

W dniu 24.3.2010 r w sprawie I1 Nc 3494 /10 Sąd Rejonowy w Elblągu nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym zasądził zgodnie z żądaniem

nakaz zapłaty k, 15

Pozwany, Ł. B., w sprzeciwie wniósł o oddalenie powództwa, kwestionując żądanie pozwu i wyjaśniając ,że powód nie udowodnił wysokości roszczenia , a nadto wskazał , że roszczenie jest przedawnione;

sprzeciw, k 33-34v, 35-37v

Sąd Rejonowy w Elblągu , stwierdzając skuteczne wniesienie sprzeciwu, postanowieniem z dnia 12.5.2017r przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w Gdyni

postanowienie, k. 44

Powód B. (...) (...) z siedzibą w G. w piśmie procesowym z dnia 1.3.2017r podtrzymał żądanie w całości,

(pismo z dnia 14.7.2017r, k. 60-63v)

Pozwany, Ł. B., stawiał się na termin, przyznał fakty wywiedzione w pozwie i oświadczył, że tylko przedawnienie mogłoby go uchronić przed spłatą długu i nie przedstawił żadnych dowodów.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Bankiem SA w W. a Ł. B. zawarta została umowa o kredyt gotówkowy w kwocie 4258 zł w dniu 16.5.2007r, na której widnieje wyraźny podpis Ł. B..

okoliczność bezsporna, a nadto umowa i załączniki , k. 69-85,

W dniu 28.1.2008r umowa o kredyt została wypowiedziana przez bank z powodu braku spłaty wymagalnych rat kredytu z 30-o dniowym terminem wypowiedzenia i wezwał do zapłaty kwoty 5078, 33 zł

okoliczność bezsporna, a nadto wypowiedzenie, k. 86

W dniu 12.8.2008r wystawiono bankowy tytuł egzekucyjny , któremu Sąd nadał klauzulę wykonalności p postanowieniem z dnia 7.10.2008r

okoliczność bezsporna, a nadto (...), k. 88, postanowienie z dnia 7.10. (...), k. 89-91

W okresie od 19.11.2008r do 15.4.2010r było prowadzone postępowanie egzekucyjne przeciwko Ł. B. na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego , któremu Sąd nadał klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 7.10.2008r

okoliczność bezsporna, a nadto wniosek, k. 92, postanowienie komornika, k. 93

(...) Bankiem SA w W. (zbywcą) a B. (...) (...) siedzibą w G. (nabywcą) zawarta została umowa sprzedaży wierzytelności w dniu 23.6.2009r.

okoliczność bezsporna, a nadto umowa k. 95-96, odpis z KRS ,k. 11-13, wyciąg z rejestru funduszy ,k. 14-14v

B. (...) (...) z siedzibą w G. przedłożył dokumenty wskazujące, że kredyt ten nie został spłacony

okoliczność niesporna, nadto wyciąg z ksiąg bankowych k . 7, załącznik do cesji w postaci wykazu zaległości ,k . 96,

Sąd zważył, co następuje:

W myśl ogólnych zasad na powódzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie, zaś na pozwanym obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających jego wniosek o oddalenie powództwa.

W niniejszej sprawie powód dochodząc zapłaty wskazanej w pozwie kwoty i będąc reprezentowanym przez profesjonalnego pełnomocnika powinien był wykazać zasadność obciążenia pozwanego żadaną kwotą, charakter umowy jaka łączyła strony oraz jakie świadczenia w ramach tej umowy powinien pozwany ponosić na rzecz poprzednika prawnego powoda. Zdaniem Sądu to powód jako profesjonalista, od którego wymaga się staranności w wyższym stopniu, powinien ponosić wszelkie konsekwencje związane ze swoją niedokładnością, zaniedbaniem i niekonsekwencją. Mając na uwadze jedną z podstawowych zasad postępowania cywilnego, a mianowicie obowiązku udowadniania faktów i twierdzeń przez stronę wywodzącą z tychże faktów skutki prawne, określoną w dyspozycji art. 6 k.c., Sąd uznał, iż to rzeczą powoda było dążyć do zgromadzenia i przedstawienia Sądowi należytego rodzaju dowodów.

Wszelkie zatem zaniechania podejmowania takich działań przez powoda, jego ewentualne zaniechania i przeoczenia, stanowią zarazem wyraz woli strony powodowej i pociągać muszą za sobą niekorzystne dla niej skutki procesowe.

Mając na uwadze powyższe należy wskazać, iż faktów, z których wywodzone jest dochodzone roszczenie powinien w zasadzie dowieść powód. Powód przedstawił dokumenty w postaci : umowy o kredyt, umowy cesji wierzytelności, wykazu zaległości pozwanego.

Pozwany ostatecznie nie kwestionował żądania pozwu, ale podniósł zarzut przedawnienia roszczenia powoda.

Powód domagając się zasądzenia od pozwanego kwoty wskazanej w pozwie powoływał się na umowę kredytu nr (...), z której wywodził swoje roszczenie objęte pozwem, wskazując jednocześnie, że wierzytelność dochodzoną pozwem nabył na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 23 czerwca 2009 r. (art. 509 k.c.). Pomiędzy stronami ma zatem zastosowanie przepis art. 513 § 1 k.c., z którego wynika, że dłużnikowi przysługują przeciwko nabywcy wierzytelności wszelkie zarzuty, które miał przeciwko zbywcy w chwili powzięcia wiadomości o przelewie.

Powód udowodnił, że jego żądanie w wysokości 6358, 48 zł wynika z umowy o kredyt gotówkowy, którego pozwany nie spłacił w terminie, wykazał istnienie stosunku prawnego pomiędzy pozwanym (...) Bankiem SA i pomiędzy (...) Bankiem SA a powodem, więc udowodnił swe roszczenie.

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało więc na uwzględnienie.

Przechodząc do zasadniczego zarzutu pozwanego jakoby doszło do przedawnienia dochodzonego w niniejszym postępowaniu roszczenia, należy wskazać, iż zarzut ten nie zasługuje na uwzględnienie w całości.

Zgodnie z art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata. Przepis art. 120 k.c. stanowi, że bieg przedawnienia roszczenia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że łącząca pozwanego i poprzednika prawnego powoda (będącego bankiem) umowa to umowa kredytu. Wymaga podkreślenia, że umowa kredytu jest regulowana ustawą z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe, która nie zawiera postanowień co do przedawnienia roszczeń z niej wynikających, a zatem zastosowanie znajdują ogólne terminy przedawnienia z art. 118 k.c. Zgodnie z poglądem Sadu Najwyższego wyrażony w wyroku z dnia 30 stycznia 2007 r. w sprawie o sygn. akt IV CSK 356/06, w całości podzielanym przez Sąd Rejonowy, termin przedawnienia roszczenia banku wobec osoby niebędącej przedsiębiorcą wynosi trzy lata.

Pozew w tej sprawie został wniesiony w dniu 15.2.2010r, roszczenie stało się wymagalne z dniem 29.1.2009r. Więc trzyletni termin przedawnienia należy liczyć od dnia 29.1.2009r, upłynąłby 29.1.2012r.

Sąd uznał, że w tej sprawie nie doszło do przedawnienia roszczenia z umowy o kredyt gotówkowy.

Jak stanowi art. 69 ust. 1 Ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz.U.02.72.665) przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na określony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Zgodnie natomiast z treścią przepisu art. 76 powyższej ustawy, zasady oprocentowania kredytu określa umowa kredytu.

Strony umowy (np. kredytu) mogą ustalić pomiędzy sobą zapłatę odsetek w **innej wysokości** niż odsetki ustawowe. Muszą jednak pamiętać o tym, aby ustalone w ten sposób odsetki nie były wyższe niż **odsetki maksymalne**. Jeżeli wysokość odsetek wynikających z czynności prawnej przekracza wysokość odsetek maksymalnych, wierzycielowi należą się odsetki maksymalne.

Do końca 2015 r. wysokość odsetek maksymalnych wynikających z czynności prawnej wynosiła czterokrotność wysokości stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego. Kredyt lombardowy to kredyt refinansowy udzielany bankom przez NBP pod zastaw papierów wartościowych. Wysokość stopy kredytu lombardowego określana jest przez Radę Polityki Pieniężnej.

Od początku 2016 r. **maksymalna wysokość odsetek** wynikających z czynności prawnej została powiązana z odsetkami ustawowymi określonymi według nowej formuły i nie może w stosunku rocznym przekraczać **dwukrotności wysokości odsetek ustawowych**(art. 359. § 2¹ k.c.). Aktualnie zatem maksymalna wysokość odsetek umownych wynosi **10% w skali roku**.

Należy stwierdzić, że pozwany zawarł umowę kredytu w dniu 16.5.2007r z poprzednikiem powoda, zaprzestając spłaty wynikających z niej zobowiązań, co stwierdzone zostało dokumentem w postaci wyciągu z ksiąg bankowych powodowego banku, wykazem zaległości, których to dokumentów pozwany nigdy nie negocjował, wobec tego, Sąd uznał powództwo za zasadne w całości. Powód miał prawo wystąpić z pozwem nie czekając na kolejne negocjacje i zapewnienia pozwanego o spłacie długu, bo tak jest skonstruowane prawo cywilne/ art. 353 k.c. § 1. Zobowiązanie polega na tym, że wierzyciel może żądać od dłużnika świadczenia, a dłużnik powinien świadczenie spełnić./

Pozwany nie zapłacił należności dochodzonej pozwem, nie kwestionował jej wysokości, ani sposobu naliczenia, nie wykazał też w żaden sposób, żeby nie był zobowiązany z tytułu zaległości naliczonych z umowy z dnia 16.5.2007r, ani aby dokonał wpłat stanowiących spłatę całości zadłużenia/ art. 6 kc- Ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne./.

Wobec powyższego, Sąd, biorąc pod uwagę fakt, że pozwany podpisał umowę i nie wywiązał się z jej postanowień, a nie przedstawił dowodów, aby było inaczej, uwzględnił powództwo i na podstawie art. 496 kpc i 69 ust. 1 Ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz.U.02.72.665)/, zasądził zgodnie z żądaniem, że względu na wątpliwość, czy nakaz zapłaty był wydany w postępowaniu nakazowym, czy upominawczym.

O kosztach procesu w pkt II wyroku Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 k.p.c. i art. 108 k.p.c. Z uwagi na to, że stroną przegrywającą niniejsze postępowanie był pozwany, a powód poniósł koszty procesu, Sąd obciążył pozwanego tymi kosztami, zasądzając kwotę 1280 zł, i tak na podstawie § 6 pkt 3 i § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu; na zasądzoną, kwotę składa się: wynagrodzenie pełnomocnika to kwota 1200 zł, 17 zł opłata od pełnomocnictwa, 63 zł opłata od pozwu.